

What are y'all screaming to Me about?

Rashi

Shemot 9.9-14

(10) ופרעה הקריב - היה לו לכתוב ופרעה קרב, מהו הקריב, הקריב עצמו ונתאמץ לקדם לפניהם, כמו שהתנה עימהם: נסע אחריהם - בלב אחד כאיש אחד. דבר אחר: והנה מצרים נוסע אחריהם, ראו שר של מצרים נוסע מן השמים לעזור למצרים. תנחומא: ויצעקו - תפשו אומנות אבותם. באברהם הוא אומר (בראשית יט כז) אל המקום אשר עמד שם. ביצחק (שם כד סג) לשוח בשדה. ביעקב (שם כח יא) ויפגע במקום: (11) המבלי אין קברים - וכי מחמת חסרון קברים שאין קברים במצרים ליקבר שם לקחתנו משם. ש"י פו"ר פ"לנצ"א ד"י נו"ן פושי"ש בלעז [האם בגלל מחסור של לא קברים]: (12) אשר דברנו אליך במצרים - והיכן דברו? (שמות ה כא) ירא ה' עליכם וישפוט: ממתנו - מאשר נמות, ואם היה נקוד מלאפ"ם היה נבאר ממיתתנו, עכשיו שנקוד בשור"ק נבאר מאשר נמות. וכן (להלן טז ג) מי יתן מותנו - שנמות. וכן (שמואל ב' יט א) מי יתן מותי, דאבשלום - שאמות. כמו (צפניה ג ח) ליום קומי לעד. (דברי הימים ב' יח כו) עד שובי בשלום, שאקום שאשוב: (13) כי אשר ראיתם את מצרים וגו' - מה שראיתם אותם אינו אלא היום, היום הוא שראיתם אותם ולא תוסיפו עוד: (14) ה' ילחם לכם - בשבילכם. וכן (פסוק כה) כי ה' נלחם להם. וכן (איוב יג ח) אם לאל תריבון. וכן (בראשית כד ז) ואשר דבר לי. וכן (שופטים ו לא) האתם תריבון לבעל: (15) מה תצעק אלי - למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקב"ה לא עת עתה להאריך בתפילה שישראל נתונין בצרה.

9 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָם זִזְיִים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹט רָכָב פָּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַיִּזְיְלוּ עַל־פִּי הַזִּזְיוֹת לַפָּנִי בַּעַל זֶפֶן: 10 וּפְרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׁאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגִיחַ מִצְרַיִם | נָסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ד': 11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְּלִי אֵיךְ־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַוְּזָתָנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: 12 הֲלֹא־זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר זָדְלָנוּ מִפְּנֵינוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמּוֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר: 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירָאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת ד' אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפּוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: 14 ד' יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּנְחַרְשׁוּן: 15 וַיֹּאמֶר ד' אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ:

9. But the Egyptians pursued after them, all the horses and chariots of Pharaoh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pihahiroth, before Baal-Zephon. 10. And when Pharaoh drew near, the people of Israel lifted up their eyes, and, behold, the Egyptians marched after them; and they were very afraid; and the people of Israel cried out to the Lord. 11. And they said to Moses, Because there were no graves in Egypt, have you taken us away to die in the wilderness? why have you dealt thus with us, to carry us forth out of Egypt? 12. Is not this the word that we did tell you in Egypt, saying, Let us alone, that we may serve the Egyptians? For it had been better for us to serve the Egyptians, than that we should die in the wilderness. 13. And Moses said to the people, Do not fear, stand still, and see the salvation of the Lord, which he will show to you today; for the Egyptians whom you have seen today, you shall never see them again. 14. The Lord shall fight for you, and you shall hold your peace. 15. And the Lord said to Moses, Why do you cry to me? Speak to the people of Israel, that they go forward;